

Ta mlakuža! Kakšno veselje vendar vlada ob tej mlakuži! Mlin na koncu je v rokah Orkanovega Tinčeta; žago ob izlivu pa oskrbuje Metin Štefè. In ladje vozijo od enega brega na drugi, in vsakih pet minut se pokaže žaba na površju, ali pa hlastne riba po mušici . . . Ta mlakuža, saj pravim, ta mlakuža!

Pavel Perko.

Pomladno jutro.

V zraku se glási visoko:
Trlí, trlí, trlí —
Pesem hvalnico Gospodu
Škrjanček žvrgoli.

Pevče drobno peva, peva,
Pozdravlja mladi dan —
Ki svetlika in mežika
Zaspano čez raván.

Z roso srébrno umiva
Dehteče róžice:
Listke rahle, popje rahlo
In vitke nóžice.

Čez gorice solnce zlato
Že posijalo je,
Bisere v cvetlične čaše
Gostó utkalo je.

Sredi cvetk pa mlado jutro
Pohaja dol in gor,
Peva pesmice mu glasne
Po logu ptičji zbor.

Peva pesemco poskočno
Hoj, hojladi, hoj!
Mlad pastir na paši mladi,
Prijatelj dragi moj.

Vneslav.

Zadnji pomladi.

Zunaj vstaja pómład mila,
Meni v srce pada mraz,
Rože barvajo si krila,
Meni pa bledí obraz.

Iz dobrove sladki glási
S sápicami plavajo;
V mojem srcu vzdihí tožni
Ž njimi se srečavajo.

Znanka zorna, pomlad mila,
Kaj prinašaš meni, kaj?
Ah, vse tvoje lepe dáre
Rada dajem ti nazaj.

Tvoje rože, mlade rože
V vence mi povijejo,
Z venci pa gomilo mojo
Čezinčez pokrijejo . . .

Tvoje pesmi, sladke pesmi
Bodo se oglašale,
Ko po njih te nema usta
Več ne bodo vprašale . . .

Pa le cvéti, pómład mila,
Cvetja ti na grob mi daj,
S pesmijo do tihih ciljev
Moje mlade dni spremljaj!

M. Posavska.

